

Aasiaat 30. januar 2017

I medfør af § 37 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

I

1. **Hvor i vort land er der mulighed for at uddanne personale til Fiskefabrikkerne?**
 - a. Hvis muligheden findes: Hvor foregår dette?
 - b. Hvordan foregår uddannelsen? Hvad underviser man i?
 - c. Hvor mange elever er der?

2. **Hvis ikke der findes uddannelser for forarbejdning af færdigretter indenfor Fiskeindustrien, har Naalakkersuisut da planer om, at der gives muligheder for de som gerne vil på sådan en uddannelse?**

3. **Hvilke planer har Naalakkersuisut for at gøre det mere attraktivt at søge arbejde på de industrier som forarbejder landets egne ressourcer? Eksempelvis på Fiskeindustrierne og Neqi A/S.**

4. **Hvilke aftaler har man med andre lande og uddannelsessteder, og hvad koster de eller hvordan finansierer man dem:**
 - a. Hvor mange grønlandske elever er der i andre lande og hvilke fag læser de? (Uden for DK)
 - b. Hvad koster en elev i gennemsnit?

5. **Her i landet har vi bl.a. behov for følgende højere uddannelser: Biologer, arktiske ingeniører, admistration, jurister, økonomi og skat, læger, tandlæger, psykologer m.fl.**
 - a. Hvad gør Naalakkersuisut for at imødekomme dette behov? Hvilke indsatser har Naalakkersuisut for, at stillinger indenfor de nævnte områder skal besættes af herboende? Hvilke planer har man?
 - b. Hvilke planer har Naalakkersuisut for at arbejde for, at Ilimmarfik og andre højere Uddannelsesinstitutioner (Ilisimatusarfiit) kan optimere og forsyne landet med de ovennævnte grupper?

(Medlem af Inatsisartut, Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Uddannelse, uddannelse og atter uddannelse. Disse ord har vi politisk ytret os om i årevis, - når vi debatterer om alle de ting der skal rettes op på, for landets fremtid og om selvstændighed.

Jo, vi overtog ansvaret for uddannelserne i 1979, og jo, vi har derefter hjemtaget en masse uddannelser som før foregik i Danmark og har etableret mange andre uddannelsesinstitutioner her; GUX, Ilisimatusarfik, Handelsskolen, HTX, Arktisk Ingeniør og mange andre.

De fleste har nu fået mulighed for at tage en uddannelse her i landet. Dette er godt og uden tvivl et fremskridt. Men på trods af dette, er det altså ikke alt der går godt. Til trods for, at det kunne have været det modsatte udfald.

Kort sagt, så har der siden overtagelsen af ansvaret i 1979 aldrig været så få der har gennemført folkeskolen, resultaterne har aldrig været så ringe, og der har aldrig været så få som går videre til uddannelserne, og resultaterne indenfor fremmedsprog har aldrig været så ringe.

Kort sagt, så har vi aldrig haft så ringe en status indenfor uddannelserne; Dette kan ikke accepteres for et land som ønsker selvstændighed, selv ønsker at styre landet og ønsker selvforsyning. Dette kan ikke fortsætte, vi må gøre det bedre og omstrukturere.

Vi har mange opgaver og mål foran os. Benytter vi midlerne til uddannelserne rigtigt? Eller kunne vi være bedre til det? Er undervisningsmetoderne tidssvarende?

Er det mon ikke som samfund på tide at ændre på denne tilstand? Og er det ikke på tide at reevaluere på og med nytænkning reomstrukturere indenfor uddannelserne?

Det er på tide at ændre på denne tilstand, tid til nytænkning, tid til reevaluering og tid til ændring.

På denne baggrund stiller jeg dermed disse spørgsmål.

Jeg ønsker svar på mine spørgsmål fra Naalakkersuisut indenfor 10 arbejdsdage.